

6 Ιουλίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Σισώη όσιου τοῦ μεγάλου († 429). Λουκίας († 301), Ἀπολλωνίου,
Ἐπιμάχου, Ἀλεξανδρίωνος μαρτύρων.
Ἦχος: γ' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Ρωμ. στ' 18-23 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. η' 5-13.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Ιουλίου, Ε' Ματθαίου.
Απόστολος: Τίτ. γ' 8-15 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ε' 14-19.

ΦΩΤΙΟΣ ΑΝΑΣΤ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΑΓΙΟΛΟΓΙΟΝ ΙΤΑΛΩΝ ΑΓΙΩΝ

(Α' ἔκδ., σχῆμα 24x28 ἑκατ., τόμοι Α' καὶ Β', 592 καὶ 448 σελ. - τετράχρωμο)

Στό πρῶτο μέρος τῆς παρουσίας μελέτης ὁ φιλάγιος ἀναγνώστης θά θαυμάσει τή συστηματική ἐργασία σύνταξης «Ἀγιολογίου κατά μῆνα πάντων τῶν ἐν Ἰταλία Ἀγίων», ἀρχίζοντας ἀπό τόν μῆνα Σεπτέμβριο καὶ λήγοντας στόν μῆνα Αὐγουστο. Ἀκολουθεῖ τό δεύτερο μέρος ἐπιγραφόμενο «Συστηματικόν Ἀγιολόγιον», στό ὁποῖο ἐμπεριέχονται α) Μαρτυρολογικός χάρτης τῶν τοπικῶν μαρτύρων τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου, καί β) Χρονολογικός χάρτης τῶν ἁγίων παρθένων, παρθενομαρτύρων, ὁσίων μοναχῶν καί μοναζουσῶν, ὁσιομαρτύρων πατέρων καί μητέρων τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΘΕΟΣ ΚΑΙ ἈΝΘΡΩΠΟΣ ΣΕ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΨΕΙΣ ΤΗΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤῳ ΖΩΗΣ

(Α' ἔκδ., σχῆμα 14x24 ἑκατ., σελ. 264)

Μέ τήν ἔκδοση αὐτή εὐελπιστοῦμε σέ μιὰ Ὁρθόδοξη βιβλιοπατερική κατανόηση τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἀνθρώπου. Ἄν καί ἔχει ἐξελιχθεῖ σημαντικά ἡ ἀνθρώπινη σκέψη ἀπό τόν Α' στόν 21ο αἰώνα, ὁ πυρήνας τῆς χριστιανικῆς πίστεως – ἡ πίστη στόν ἕναν Τριαδικό Θεό καί στόν Ἰησοῦ Χριστό ὡς Σωτήρα καί Λυτρωτή – παραμένει σταθερός, καθὼς καί ἡ οὐσία τῆς ἐν Χριστῳ ζωῆς παραμένει ἡ ἴδια: ἡ πίστη, ἡ ἀγάπη καί ἡ προσμονή τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

89.5
ἡ ἁγία φωνή στά FM

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 73ον

6 Ιουλίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 27 (3762)

Η ΑΜΑΡΤΙΑ ΚΑΙ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ

Ἀπευθυνόμενος στοὺς Ρωμαίους, ὁ ἀπόστολος Παῦλος γράφει σέ νέους χριστιανούς πού, πρὶν γνωρίσουν τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, ζοῦσαν στό σκοτάδι τῆς εἰδωλολατρίας. Εἰδωλολατρία εἶναι ἡ θεοποίηση τῆς ἀνθρώπινης ἀδυναμίας, ἡ εἰδωλοποίηση τῆς ἀμαρτίας καί ἡ ἀποδοχή τῆς ὡς φυσικοῦ τρόπου ζωῆς. Λίγο πρὶν, ὁ Παῦλος ἐπισημαίνει ὅτι δέν εἶναι δυνατόν νά ἐνωθεῖ ὁ ἄνθρωπος μέ τόν Χριστό καί νά ζήσει στήν Ἐκκλησία, ἐφόσον εἶναι συμβιβασμένος μέ τήν ἀμαρτία καί ἔχει παραδοθεῖ σ' αὐτήν, ὅπως οἱ εἰδωλολάτρεις. Γι' αὐτό, διδάσκει ὅτι ὁ χριστιανός, μέ τό βάπτισμά του, ἔχει παραδοθεῖ πλέον στή δικαιοσύνη τοῦ Χριστοῦ, ἔχοντας ἀπελευθερωθεῖ ἀπό τή σκλαβιά τῆς ἀμαρτίας. Καταλήγει δέ, λέγοντας ὅτι ἡ μοῖρα ἐκείνου πού, ἂν καί χριστιανός, ἐπιλέγει τήν αὐτοπαράδοση στήν ἀμαρτία, εἶναι ὁ θάνατος τῆς ψυχῆς.

Ἡ ἀμαρτία ὡς ψυχική ἀσθένεια

Μπορεῖ νά γίνει εὐκολότερα ἀντιληπτή ἡ θέση αὐτή τοῦ Παύλου, ἂν τήν φέρουμε στά μέτρα τῆς βιολογικῆς ζωῆς. Σέ ἀντιστοιχία πρὸς τήν ἀμαρτία, ὡς ψυχική ἀσθένεια, μπορούμε νά τοποθετήσουμε τήν ἀσθένεια τοῦ σώματος, ἡ ὁποία συχνά ὁδηγεῖ στόν βιολογικό θάνατο. Κάθε πολύ σοβαρή ἀσθένεια τοῦ σώματος ὁδηγεῖ στόν βιολογικό θάνατο. Ὡς ψυχική ἀσθένεια ἡ ἀμαρτία ὁδηγεῖ στόν θάνατο τῆς ψυχῆς καί στή στέρηση τῆς αἰώνιας ζωῆς.

Ἡ ἀντίληψη αὐτή τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας ἔρχεται σέ ἀντίθεση πρὸς τή Δυτική ἄποψη, ἡ ὁποία δίνει στήν ἀμαρτία ἡθική μορφή καί νομική διάσταση. Σύμφωνα μέ λόγιο ἱεράρχη, «στοὺς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἡ ἀμαρτία ἔχει μιὰ μορφή ἀρρώστιας καί ἐμφανίζεται ἡ ἐξάλειψή της μέ μορφή θεραπείας. Ὅποτε, ἔχουμε ἀρρώστια καί θεραπεία. Ἡ ἀμαρτία εἶναι ἡ ἀρρώστια τοῦ ἀνθρώπου καί δέν εἶναι ἀπλῶς ἡ ἀταξία

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ρωμ. στ' 18-23)

Ἡ πραγματική ἐλευθερία

Ἀδελφοί, ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. Ἀνθρώπινον λέγω διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτως νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; Τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν, τὸ δὲ τέλος ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος, τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος δὲν ὑπακούει στὸν Θεό, σάν ἓνας ὑποτακτικός. Διότι, ἡ ἁμαρτία δὲν εἶναι πράξη καὶ παράβαση τῶν νόμων τοῦ Κράτους. Ὑπάρχουν νόμοι, ἓνας παραβάτης παραβαίνει τὸν νόμο καὶ πρέπει νά τιμωρηθεῖ ἀπὸ τὸν νόμο. Ὁ Αὐγουστίνος –ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία– κατάλαβε τὴν ἁμαρτία κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, δηλαδὴ ὅτι ὁ Θεὸς ἔδωσε ἐντολές, ὁ ἄνθρωπος παραβίασε τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνάλογα τιμωρήθηκε. Ἡ διάγνωση εἶναι ὅτι ὁ ἄνθρωπος ὑποφέρει ἀπ' αὐτὴ τὴν ἀρρώστια, πού λέγεται ἁμαρτία, πού εἶναι ὁ σκοτασμός. Καὶ πόσες φορές βρίσκει κανεῖς στοὺς Πατέρες αὐτὸν τὸν ὅρο «σκοτασμός τοῦ νοῦ...». Ὁ σκοτασμός τοῦ νοῦ εἶναι ἡ διάγνωση τῆς ἁμαρτίας. Ἡ θεραπεία τί εἶναι; Ὁ φωτισμός τοῦ νοῦ. Ἐχουμε σκοτασμό καὶ φωτισμό. Σκότος καὶ φῶς».

Ἡ μετάνοια θεραπεύει

Εἶναι σημαντικό νά κρατήσουμε μέσα μας αὐτές τίς εἰκόνες: Ἡ ἁμαρτία εἶναι τὸ σκοτάδι καὶ τὸ σκοτάδι διαλύεται μέ τὸ φῶς. Ἡ ἁμαρτία εἶναι ἀρρώστια, πού θεραπεύεται μέ συγκεκριμένο φάρμακο, σέ συγκεκριμένο θεραπευτήριο· διαφορετικά, ὁδηγεῖ στὸν θάνατο τῆς ψυχῆς. Τό θεραπευτήριο εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Ὅπως ἀναφέρει πολὺς ἱεράρχης, «τό βασικότερο ἔργο τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἡ λύτρωση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὴν δυναστεία τῆς ἁμαρτίας, ἡ πνευματικὴ του ἀφύπνιση, ὁ σωφρονισμός τῆς καρδιᾶς του, ἡ καθοδήγησή του στὸν δρόμο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς πραγματικῆς ἀνθρωπιάς. Ἡ ἀνάπτυξη ἐντὸς του συνειδήσεως φωτεινῆς καὶ λεπτῆς, ἡ καλλιέργεια τοῦ ψυχικοῦ του κόσμου, ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς καρδιᾶς ἀπὸ τὰ ἄγρια πάθη τοῦ ἐγωισμοῦ, τῆς κακίας καὶ τῆς χρηματολατρίας, ὁ ἐμπλουτισμός τῆς καρδιᾶς μέ τὸ πνεῦμα τῆς γνήσιας ἀγάπης,

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ἔτσι ἐλευθερωμένοι ἀπὸ τὴν ἁμαρτία ὑποδουλώκατε στὴν ἀρετὴ. Μεταχειρίζομαι ἀνθρώπινο τρόπο ἐκφράσεως, λόγῳ τῆς ἀδυναμίας τῆς ἀνθρώπινης φύσεως (πού σᾶς ἐμποδίζει νά καταλάβετε). Γιατί, ὅπως ὑποδουλώσατε τὰ μέλη σας στὴν ἡθικὴ ἀκαθαρσία καὶ στὴν παρακοὴ στὸν νόμο, μέ ἀποτέλεσμα νά παραβαίνετε τὸν νόμο, ἔτσι καὶ τώρα ὑποδουλώστε τὰ μέλη σας στὴν ἀρετὴ πού ὁδηγεῖ στὴν ἡθικὴ καθαρότητα. Γιατί, ὅταν ἤσαστε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ἤσαστε ἐλεύθεροι ἀπὸ τὴ δικαίωση. Ποιὰ ὠφέλεια, λοιπόν, εἶχατε τότε ἀπὸ ἐκεῖνα, γιὰ τὰ ὁποῖα τώρα ντρέπεστε; Ἀσφαλῶς, ἡ κατάληξη ἐκείνων ἦταν ὁ πνευματικὸς θάνατος. Τώρα ὅμως, ἀφοῦ ἔχετε ἐλευθερωθεῖ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ ὑποδουλωθεῖ στὸν Θεό, ἔχετε ὡς ὠφέλεια τὴν ἡθικὴ σας καθαρότητα, μέ τελικὸ σκοπὸ τὴν αἰώνια ζωὴ. Γιατί ὁ μισθὸς πού δίνει ἡ ἁμαρτία εἶναι ὁ θάνατος, ἐνῶ τὸ δῶρο τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ αἰώνια ζωὴ μέ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

μέ πνεῦμα θυσίας πρὸς τὸν συνάνθρωπο, ὁ ἐξανθρωπισμός τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἡ μεταμόρφωσή του σέ καινὴ κτίση».

Τό φάρμακο, γιὰ νά ἰαθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴν ἀρρώστια τῆς ἁμαρτίας, εἶναι ἡ μετάνοια. Ἄς ἀκούσουμε πῶς τὴν περιγράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Μετάνοια εἶναι τὸ ἱατρεῖο πού θεραπεύει τὴν ἁμαρτία. Εἶναι δῶρο οὐράνιο, δύναμη θαυμαστή, χάρις πού νικᾷ τίς συνέπειες τῶν νόμων. Γι' αὐτό δὲν ἀπορρίπτει τὸν πόρνο, δὲν ἐμποδίζει τὸν μοιχό, δὲν ἀποστρέφεται τὸν μέθυσο, δὲν σιχαίνεται τὸν εἰδωλόλατρο, δὲν ἀπομακρύνει τὸν κακολόγο, δὲν διώχνει τὸν βλάσφημο, οὔτε τὸν ἀλαζόνα, ἀλλὰ ὅλους τοὺς μεταμορφώνει... Αὐτὴ μᾶς ἀνοίγει τὸν οὐρανό, αὐτὴ μᾶς εἰσάγει στὸν παράδεισο». Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΑΝΑΡΙΟΥ ΑΓΘΑΓΓΕΛΟΥ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ
(Α' ἔκδ., σχῆμα 14x24 ἑκατ., σελ. 104)

Ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία προχώρησε στὴν ἔκδοση αὐτοῦ τοῦ πνευματικοῦ βιβλίου, στὸ ὁποῖο ἀναλύονται ἡ μοναξιά, ἡ σιωπὴ καὶ ἡ προσευχή ὡς ἔννοιες τῆς ὀρθόδοξης πνευματικότητος.